külast Topsi talu juurest ja lõpeb Elva-Rõngu maanteel Mällona talu juures. Iseloomulik on seljaku ümbruses rändrahnude rohkus, millest suuremad paar meetrit läbi mõõta. Kohati katkeb seljak, sünnitades kuppelkünkaid.

Lamedavormilisena ja ebamäärasena jätkub reljeef Elva sihis, kus ainult harva leidub kõrgemaid kohti, nagu Põrgumägi Elva jõe kaldal (119. joon.). Kihelkonna kirdesopis kujuneb ta juba tüübiliseks sanduriks. Siin valitseb üliõhukese huumusekihi all peen kollane liiv, millesse segatud pähklisuurused kivikesed. Seesugune pinna koosseis tingib omapärase taimistu ja maastiku üldise ilme.

Lohkvormidest esinevad tähelepandavatena kaks umbes 300 m laiuse lammiga ürgorgu. Mõlemate siht marginaalne — kirdest edelasse. Põhjapoolsem algab Käärdi talust lääne pool olevast soo edelanurgast, on enamasti soine, 3—4 m kõrgete järskude veerudega. Tammistelt lõuna pool, Marguse talu kohal, voolab vesi suurvee ajal kahele poole: osa Rõngu ojasse, teine Elva jõkke. Mõlemad ojakesed tarvitavad ürgoru põhja. Teine ürgorg lõikub läbi kihelkonna lõunapoolse osa. Alates lääne pool Palupera mõisat läheneb ta tema põhjas voolava Laose-Purtsi oja saatel Virtsjärvele.

Koosseisu poolest on kihelkonnas esinevad pinnavormid ühtlased: nad sisaldavad kõik, nagu mainitud, lahtist ainest. Lääneosale on omane liiv, keskmisele — kruus ja savi, kirdepoolsele — liiv. Kõrgendikud sisaldavad muu seas ka punast või kollakat, nende vahelised mitmekujulised sulg- ja avalohud — sinist savi. Aluspõhi, devooni liivakivi, tuleb nähtavale ainult mõnes üksikus kohas: Purtsi-Laose oja uurdeperves, Laose talu juures ja Lustimäe all Hellenurmes. Rändkive on veel mõnes harvas kohas leida, üldiselt on nad aga põldudelt koristatud ja ehitusteks tarvitatud. Suurim rändrahn, 6 m pikk ja 3 m lai, seisab Juka talu lähedal samanimelise oja kaldal Koruste külas.

Veed. Tähtsamaks kihelkonna veesooneks on tema idapiiril voolav Elva ehk Hellenurme jõgi, mis algab Otepää kihelkonnast Otepää mõisa lähedalt. Rõngu kihelkonna piirides ja piiril voolab ta 17.3 km pikkuselt, sünnitades uhtlamm-oru põhjas rohkearvulisi lookeid. Elva jõe keskmine laius on kümne meetri ümber ja vool õige nobe, Mäelooga küla all 14 m/min. Jõeoru lang Rõngu kihelkonna piirides on 41 m. Kiirel voolul uuristab jõgi tugevasti oma sängi, sünnitades iseäranis suurvee ajal uurdepervedel ja oruveerudel huvitavaid pinnakihtide paljastusi (120. joon.). Suurveest kaasatoodud munakate hulgad katavad laiemail kohtadel uhtlamm-oru põhja tiheda korrana või koguni väikeste kuhjatistena. Ka jõe põhi on kruusane ja kivikestega üle külvatud. Allpool Hellenurme villavabriku 3 m kõrget paisu on suvel vesi vähene, — sügavamais kohtades paar meetrit; hauakohad puuduvad. Elva jõkke suubuvad mõned vähemad ojakesed, nagu Kiige ja Urmi.

Teiseks pikemaks voolava vee koguks on Rõngu oja, mis algab Uue-Kirepist, voolab läbi Teedla, Rõngu mõisa, ühinedes seal Kiivita